

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม มีแหล่งพันธุกรรมไม้คอกไม้ประดับ ซึ่งมีความหลากหลายของสายพันธุ์ ตลอดจนมีผู้ปลูกเลี้ยงที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นนักปรับปรุงพันธุ์ โดยเฉพาะการผลิตไม้คอกไม้ประดับเมืองร้อน ในปัจจุบันไทยมีพื้นที่ปลูกไม้คอกไม้ประดับประมาณ 58,800 ไร่ โดยแบ่งพื้นที่ผลิตไม้คอกไม้ประดับ จำแนกออกได้ดังนี้คือเป็นพื้นที่ปลูกกล้วยไม้ 19,500 ไร่ กุหลาบ 7,000 ไร่ ไม้ประดับ 7,000 ไร่ ดาวเรือง 6,500 ไร่ ดอกบัว 5,000 ไร่มะลิ 5,000 ไร่ เบญจมาศ 2,500 ไร่ ไม้ตัดใบ 1,000 ไร่ ปทุมา 400 ไร่ หน้าวัว 120 ไร่ และอื่นๆ 4,280 ไร่ ซึ่งประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่งในการผลิตและการส่งออกไม้คอกไม้ประดับเมืองร้อน ของโลก ปี 2547 มูลค่าการส่งออก 2,976 ล้านบาท ร้อยละ 83 เป็นกล้วยไม้ที่เหลือเป็นไม้ประดับเมืองร้อน สำหรับในปี 2548 เดือนกรกฎาคม-มิถุนายน มูลค่าการส่งออก 1,700 ล้านบาท จากการประมาณการคาดว่า มูลค่าการส่งออกในปี 2548 ประมาณจะถึง 3,200 ล้านบาท ศักยภาพการผลิตไม้เมืองร้อนของไทยยังสูง แต่ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอย่างจีน ไต้หวัน เกาหลี และอื่นๆ มีการผลิตไม้คอกไม้ประดับหลังประเทศไทย แต่ขณะนี้การผลิตที่เป็นระบบอุตสาหกรรมอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจไม้คอกไม้ประดับของไทยได้

ซึ่งภาครัฐได้ตรากฎหมายให้มีการสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาไม้คอกและไม้ประดับเพื่อนำผลการวิจัยไปจัดทำขุนศาสตร์ไม้คอกไม้ประดับระดับชาติ ที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาไม้คอกไม้ประดับให้มีศักยภาพการแข่งขันเพื่อเสริมสร้างอาชีพหลัก และอาชีพเสริมให้กับเกษตรกร เพื่อให้แข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้

ไม้คอกไม้ประดับ เป็นสินค้าที่สร้างรายได้ต่อพื้นที่การเกษตรสูงที่สุดในบรรดาสินค้าเกษตรกรรมทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับไม้ผลแล้ว ไม้คอกไม้ประดับหลาย ๆ ชนิดรวมกัน มีพื้นที่ปลูกไม่ถึงครึ่งของมะม่วง ซึ่งมีพื้นที่ 2,076,735 ไร่ เป็นที่ยอมรับกันว่า ไม้ผลบางชนิดที่เกษตรกรปลูกให้ผลตอบแทนต่อหน่วยต่ำกว่าพืชไร่ ไม้ผลเป็นพืชที่ให้ผลตอบแทนต่อหน่วยสูงแล้ว แต่มีอัตราเบริกน้ำต่ำกว่าไม้คอกไม้ประดับ ประมาณ 2-3 เท่า ไม้คอกไม้ประดับทำรายได้ให้กับเกษตรกรสูงกว่าไม้ผล และที่สำคัญปัจจุบันธรรมชาติได้ลดลง มีสิ่งก่อสร้างเกิดขึ้นมาก จำเป็นต้องใช้ไม้คอกไม้ประดับ มาประดับตกแต่งอาคารบ้านเรือน ให้เป็นธรรมชาติ สวยงาม จึงทำให้เกิดอาชีพการผลิต

ไม่คอกไม้ประดับมากขึ้นและเกิดอาชีพที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้น เช่น กันคือ ผู้ผลิตกระถาง ผู้จำหน่าย กากบมมะพร้าว ผู้จำหน่ายคินผสมปูย์คินปลูก ผู้ค้าคนกลางและผู้ค้าปลีกขายด้านไม้ ผู้ค้าส่งรวมทั้ง ธุรกิจรับจัดส่วนและอื่น ๆ อีกหลายอาชีพไม่คอกไม้ประดับจึงเป็นสินค้า ที่ได้รับความสนใจจาก เกษตรกรและผู้ประกอบการค้าทั่วไปที่คาดว่าจะเข้ามาสู่อาชีพ ธุรกิจนี้ อีกมากด้วยมา เพราะเหตุผล ต่าง ๆ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ใช้พื้นเพาบลูกที่ไม่นานัก ไม่คอกไม้ประดับบางชนิด ใช้พื้นที่เพียง 100-200 ตารางวา ก็ปลูกต้นไม้เลี้ยงครอบครัวได้แล้ว ส่วนผู้ค้าปลีกต้นไม้ ที่มีพื้นที่ตั้งร้านค้า รินถนนเพียง 10 ตารางเมตร ก็เป็นที่จำหน่ายขึ้นไม้ได้แล้ว

2. ราคาสินค้าไม่ต้องมีผลกำไรบาน เมื่อเบรบบันเทียบกับผู้ประกอบการที่ปลูกพืช หรือ เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าอื่น ๆ จะมีปัญหารื่องราคาสินค้าตกต่ำเสมอ ทำให้ผู้ประกอบการค้าไม่คอกไม้ประดับมีรายได้ดี มีฐานะดีเป็นส่วนมาก

3. การปลูกเลี้ยงไม่คอกไม้ประดับเป็นงานที่ท้าทายสำหรับผู้ที่จะเข้ามาในธุรกิจนี้ต้อง เป็นคนทันสมัยและชอบเรียนรู้ เพราะงานผลิตไม่คอกไม้ประดับ ในบางสาขา ผู้ผลิตต้องเรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ เสมอ เพื่อให้ทันกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่คอกไม้ประดับบางชนิด ความนิยมหมุนเวียน ไปตามกระแสนิยมคล้าย ๆ แฟชั่น การเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง ทำให้ผู้ประกอบการที่ใจใส่ผู้เรียนรู้ ทันต่อเหตุการณ์

4. ได้รับความเพลิดเพลิน เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า โครงการที่อยู่กับธรรมชาติ รื่นรมย์ สั่งสวยงาม จะได้รับ ความสุขใจ มีผลดีต่อสุขภาพ ดีทั้งกายและใจ

5. ปัจจุบันมีการขยายตัวของเศรษฐกิจและการขยายตัวของแหล่งชุมชน ในเขตเมือง ใหญ่ๆ มากขึ้น ธุรกิจสังหารินทรัพย์ เติบโตขึ้นมาก โดยมีหมู่บ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม อพาร์ทเม้นท์ โรงแรมส่วนอาหาร ร้านสปาแหล่งบันเทิงต่าง ๆ เกิดขึ้นมากตามการเจริญเติบโตของ เมือง เช่น กันซึ่งจำเป็นต้องใช้ไม้คอกไม้ประดับมาตกแต่งอาคารสถานที่ให้สวยงามมากขึ้น ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับในเขตอำเภอครีรชา จังหวัดชลบุรี เพราะเป็น เมืองที่มีการขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็ว

เขตอำเภอครีรชาถือได้ว่าเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชลบุรี จะเห็นได้จาก ความหนาแน่นของจำนวนประชากรและการขยายตัวของที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นจากการสำรวจ พบว่า มีจำนวนประชากรทั้งหมด 52,532 คนเรือน หรือประมาณ 108,496 คน (ข้อมูลประชากร พ.ศ.2548) อำเภอครีรชา เป็นศูนย์กลางความเจริญสำหรับกลุ่มผู้อยู่อาศัยที่จัดอยู่ในกลุ่มทำงาน ซึ่งมีอิทธิพลกับพัฒนาพัฒนา ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ดังนั้น อำเภอครีรชา ที่เกี่ยวข้องกับเมืองที่รองรับแรงงานจากทั่วประเทศที่เข้ามาอยู่อาศัย เพราะอำเภอครีรชาแวดล้อม

ด้วยแหล่งนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง และท่าเรือแหลมฉบัง ที่กำลังมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว พร้อมกับการเติบโตของธุรกิจทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ประกอบธุรกิจการค้า ในสาขาต่าง ๆ เช่น สวนอาหาร ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ สถาปัตย์ และ เป็นเขตที่อยู่อาศัยของนักธุรกิจไทยและต่างชาติ รวมทั้งพนักงานและผู้เข้ามาอยู่อาศัย เป็นมูลเหตุให้ ธุรกิจสังหาริมทรัพย์ เติบโตขึ้นมาก โดยมีหมู่บ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม ออฟฟิศเมนท์ สวนอาหาร ร้านสถาปัตย์ จำนวนมาก ด้วยเหตุนี้เอง ไม้คอกไม้ประดับจึง มีบทบาท มากขึ้น เพราะ ไม้คอกประดับ เป็นคันไม้ที่มีขนาดเล็ก กะทัดรัด ไม่ต้องการเนื้อที่มาก และบังมีความคงทน แปลงหูแปลงตา สามารถที่จะนำไปปลูกเลี้ยง หรือใช้ตกแต่งประดับประดาในริเวณบ้านสถานที่ได้ง่าย ไม่สึกเสื่อมเนื้อที่ อีกทั้งบังมีความ ทนทานทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศในบ้านเร้าได้เป็นอย่างดี จึงมีการใช้ไม้คอกไม้ประดับมา ตกแต่งบ้านเรือนอาคารสถานที่ ให้ร่มรื่นน่าพักอาศัยและพักผ่อน เพิ่มความสวยงามให้สถานที่ ถูกต้องมาก

ซึ่งเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับมียอดขายดีขึ้นค้ายิ่งนี้ ผู้ประกอบการที่สนใจเข้าสู่ธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง ไม้คอกไม้ประดับกันมากขึ้นในพื้นที่ เขตอำเภอเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี

จากการสำรวจเมืองดันในเขตอำเภอศรีราชา มีร้านค้าไม้คอกและไม้ประดับจำนวน 46 ร้านค้า ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายหลักได้แก่ (ตำแหน่งที่ตั้งร้านค้าตามแผนที่ใน ภาพหน้าก) จำนวน 17 ร้าน

1. ถนนสุขุมวิทตั้งแต่ ถนนกอร์ฟ คลิสตันเบร์ ตำบลบางพระ ถึงหน้ามหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์อ่าวอุดม จำนวน 17 ร้าน
2. ถนนสายบายพาสตั้งแต่แยกสวนเสือ ถึงนิคมอุตสาหกรรมปืนทอง จำนวน 7 ร้าน
3. ถนนสายโรงเรียนอัสสัมชัน ไกรเดลวิช นาพร้าว จำนวน 4 ร้าน
4. ถนนสายถนนพฤษศาสตร์ จำนวน 3 ร้าน
5. ถนนสายเก้ากิโล ตั้งแต่ตึกคอมฯ ถึงสวนอุตสาหกรรมสหพัฒน์ฯ จำนวน 6 ร้าน
6. ถนนสาย ขอบวัดวังหิน จำนวน 1 ร้าน
7. บริเวณตลาดน้ำพุทธานาคตลาดศรีเจริญ จำนวน 8 ร้าน ซึ่งเป็นร้านค้า ทั้งขายปลีก และขายส่ง

ผู้จัดจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้ คอกไม้ประดับในเขตอำเภอเมืองศรีราชา จังหวัด ชลบุรี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของการรัฐและ ผู้ประกอบการ ได้นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนทางโอกาสทางการตลาดและพัฒนาศักยภาพใน การแข่งขัน เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับของผู้ประกอบการในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับของผู้ประกอบการในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับของผู้ประกอบการในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ เกลี้ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ การเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ ธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ แตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วยประเภทธุรกิจ ระยะเวลา ดำเนินการ แหล่งเงินทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพ การเป็นสมาชิกชุมชน/ สมาคม ประเภทการค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน จำนวนพนักงาน แหล่งซื้อวัสดุคิบ (ตัน ไม้) และสถานที่ตั้งกิจการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ การเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ ธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ แตกต่างกัน
3. ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ เกลี้ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ค้าไม้คอกไม้ประดับ แตกต่างกัน
4. ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลา ดำเนินการ แหล่งเงินทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพ การเป็นสมาชิกชุมชน/ สมาคม ประเภทการค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน จำนวนพนักงาน แหล่งซื้อวัสดุคิบ (ตัน ไม้) และสถานที่ตั้งกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับข้องที่มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยในครั้งนี้ และสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพมาใช้กำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษา

ตัวแปรต้น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ
1.1 เพศ
1.2 อายุ
1.3 ระดับการศึกษา
1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพ ในการบริหารจัดการมี 7 ด้าน ได้แก่
1.1 ด้านผลิตภัณฑ์
1.2 ด้านราคา
1.3 ด้านการจัดจำหน่าย
1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด
1.5 แหล่งซื้อต้นไม้
1.6 ด้านการบริหารจัดการ
1.7 ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ

2. ข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจ
2.1 ประเภทธุรกิจ
2.2 ระยะเวลาดำเนินการของกิจการ
2.3 แหล่งเงินลงทุน
2.4 ความรู้ทางธุรกิจ
2.5 ประสบการณ์ในธุรกิจ
2.6 การเข้าร่วมศึกษาระบบทั่วไป
2.7 สถานภาพการเป็นสมาชิก ชมรม/ สมาคม
2.8 ประเภทของการค้าในธุรกิจ
2.9 สถานภาพการถือครองร้าน
2.10 จำนวนพนักงาน
2.11 แหล่งซื้อวัสดุคุณภาพดี (ต้นไม้)
2.12 สถานที่ตั้งกิจการ

2. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ
2.1 ด้านเงินทุน
2.2 ด้านการขนส่ง
2.3 ด้านการตลาด
2.4 ด้านข้อมูลข่าวสาร
2.5 ด้านความไว้วางใจของลูกค้า
2.6 ด้านการดูแลรักษาต้นไม้
2.7 ด้านราคายาไม้ดอกไม้ประดับ
2.8 ด้านมีสินค้าขายทันตามเทศกาล
2.9 ด้านการพัฒนาพันธุ์ไม้
2.10 ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ
2.11 ด้านแรงงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลที่ศึกษาไปใช้ในการวางแผนทางการตลาดและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ
2. เพื่อทราบปัจจัยและผลผลกระทบในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ
3. เพื่อนำข้อมูลผลการศึกษามาจัดทำแผนธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับ
4. เพื่อนำผลที่ได้จากศึกษานำไปเผยแพร่แก่ผู้ประกอบกิจการปัจจุบันและผู้ประกอบการรายใหม่ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนและพัฒนาธุรกิจการค้าไม้คอกและไม้ประดับต่อไป หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สนับสนุนกิจการในธุรกิจค้าไม้คอกและไม้ประดับ

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับของผู้ประกอบการในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1. ขอบเขตของประชากร

1.1 ประชากรที่ศึกษาประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับ ทั้งค้าส่งและค้าปลีกในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 46 ร้านค้า (ข้อมูลสำรวจวันที่ 15 มีนาคม 2550)

1.2 กถุ่มที่ทำการศึกษา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าทั้งค้าส่งและค้าปลีกไม้คอกไม้ประดับ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกร้านค้า จำนวน 46 ร้านค้า

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาระบบนี้ผู้ศึกษาการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ ธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับ ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยผู้ศึกษาสภาพทั่วไปของการค้า การบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้คอกไม้ประดับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ และปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ

3. ขอบเขตของตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินการของกิจการ แหล่งเงินลงทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพการเป็นสมาชิกชั้นรวม/ สมาคม ประเภทของผู้ค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน จำนวนพนักงาน แหล่งซื้อวัสดุคงคลัง (ด้านไม้) และสถานที่ตั้งกิจการ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการค้าไม้คอกไม้ประดับ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด แหล่งซื้อต้นไม้ ด้านการบริหารจัดการและด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ ได้แก่ ปัญหาด้านเงินทุน ด้านการขนส่ง ด้านการตลาด ข้อมูลข่าวสาร ด้านความไว้วางใจของลูกค้า ด้านการคูแลรักษาต้นไม้ ด้านราคายาไม้คอกไม้ประดับ ด้านมีสินค้า (ไม้คอกไม้ประดับ) ขายทันตาม趟กาล ด้านการพัฒนา พัฒนา พัฒนารากไม้ ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐและด้านแรงงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ประกอบการหรือ Entrepreneur's เป็นสถานภาพที่ผู้คิดอยากริษยาของคนเอง จะได้รับ เมื่อเริ่มลงมือทำธุรกิจของตนเองแล้ว ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

1.1 ผู้ประกอบการธุรกิจค้าไม้คอกและไม้ประดับ หมายถึง ผู้ดำเนินกิจการค้าจำหน่ายไม้คอกไม้ประดับทั้งขายปลีกและขายส่ง และการปลูกเพาะเลี้ยง คอกไม้ประดับ เป็นสวนไม้คอกไม้ประดับเชิงเศรษฐกิจเพื่อการจำหน่าย รวมถึงผู้ให้บริการจัดตกแต่งสวนต้นไม้คอกและไม้ประดับ

1.2 ขายส่ง คือผู้รับซื้อจากสวนหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายและผู้เพาะปลูก เลี้ยงไม้คอกไม้ประดับเพื่อขายส่ง

1.3 ขายปลีกคือ ผู้ซื้อไม้คอกไม้ประดับมาเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และเพาะปลูกเลี้ยงไม้คอกไม้ประดับเพื่อขายทั้งปลีก

2. ข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าไม้คอกไม้ประดับหมายถึงข้อมูลที่ไว้เป็นของผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของกิจการดำเนินธุรกิจ คือ

2.1 ประเภทธุรกิจ หมายถึง ลักษณะของรูปแบบการบริหารงานในกิจการ เช่น เป็นธุรกิจครอบครัว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด เป็นต้น

2.2 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน

2.3 เงินทุน หมายถึง เงินที่นำมาใช้ในการเริ่นกิจการอาจเป็นเงินทุนส่วนตัวหรือได้จากการประกอบอาชีพและธุรกิจอื่น ๆ รวมทั้งได้มาจากการกู้ยืม

2.4 ความรู้ทางธุรกิจ หมายถึงการได้รับมีความรู้ด้านธุรกิจการค้าไม้คอกไม้มาจากการสถานศึกษาหรือจากสถานบันยี่ห้อ

2.5 ประสบการณ์การทำธุรกิจ หมายถึง ระยะเวลาในการทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวกับไม้คอกไม้ประดับ

2.6 การเป็นสมาชิกชุมชน/ สมาคม หมายถึง เข้าไปเป็นสมาชิกชุมชน/ สมาคมที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับหรือองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.7 ประเภทการค้าในธุรกิจ หมายถึง ลักษณะการดำเนินการทางการค้าประเภทใด เช่น การขายปลีก ขายส่ง ไม้คอกไม้ประดับหรืออุปกรณ์ตกแต่งสวน หรือรับจัดสวน

2.8 แหล่งซื้อต้นไม้ หมายถึง สถานที่จำหน่าย ขายส่ง ต้นไม้ ไม้คอกไม้ประดับและอุปกรณ์ต่าง ๆ อาจเป็นร้านหรือสวนที่ปลูกต้นไม้เพื่อการพาณิชย์

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ หมายถึง กิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการดำเนินธุรกิจที่ได้เปรียบททางการแบ่งขั้นด้านการค้า อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การดำเนินการด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการส่งมอบ ด้านการบริหารจัดการ

3.1 ศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้คอกไม้ประดับ หมายถึง คุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวของนักธุรกิจหรือความสามารถที่โดดเด่นของธุรกิจในการบริหารจัดการมี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด แหล่งซื้อต้นไม้ ด้านการบริหารจัดการและด้านการส่งเสริมจากภายนอก

4. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ หมายถึง กิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค ข้อจำกัดหรือข้อเสียเปรียบในการดำเนินการด้านการค้าไม้คอกไม้ประดับ ด้านคุณภาพสินค้า ด้านเงินทุน ด้านการขนส่ง ด้านการตลาด ด้านความไว้วางใจของลูกค้า ผลกระทบจากเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำเลที่ตั้ง แหล่งผลิตขายส่งต้นไม้ ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ ด้านบุคลากร